درس ۳۰

۱	دعا

سرگروه: دعا کنید و گروه خود و این دوره مربوط به بنای کلیسای مسیح را به حضور خداوند بیاورید.

۲	در میان گذاشتن برکات (۲۰ دقیقه) لوقا

به نوبت و به طور خلاصه برکات یکی از رازگاهان خود را از قسمت مشخص شده (لوقا ۱۸: ۱۸- ۲۱: ۳۸) با دیگران **در میان بگذارید** (یا از روی یادداشت‌های رازگاهان آن روز **بخوانید**).
به کسی که برکاتش را بازگو می‌کند گوش دهید. به حرفهایش اهمیت دهید و او را بپذیرید، در مورد آنچه در میان میگذارد، بحث نکنید.

۳	حفظ کردن (۵ دقیقه) عنوان مجموعه: ازدواج مسیحی

مرور: دو نفری ۵ آیه حفظی مربوط به "ازدواج مسیحی" را مرور کنید.

٤	بررسی کتاب‌مقدس (۸۵ دقیقه) یوحنا ۱۳: ۱- ۳۸

مقدمه: فصل ۱۳ یوحنا، خدمت پایانی عیسی مسیح در طی هفت هفته ماههای آوریل و می سال ۳۰ میلادی را بازگو می‌کند. در این فصل، واقعه شام آخر اتفاق می‌افتد که عیسی از طریق آن، خصوصیات واقعی یك شخص خادم را به طرز عملی برای شاگردان خود توصیف نمود و به آنها حکمی جدید داد.

قدم ۱: بخوانید
بخوانید: یوحنا ۱۳: ۱- ۳۸ را با هم بخوانیم.
هر یک به نوبت یك آیه را بخواند تا تمام قسمت خوانده شود.

قدم ۲: کشف کنید
توجه کنید: چه حقیقتی در این قسمت برای شما مهم است؟ یا کدام حقیقت در این قسمت ذهن یا قلب شما را تحت تأثیر قرار می‌دهد؟
بنویسید: یك یا دو حقیقتی را که درك می‌کنید، کشف نمایید، در مورد آنها فکر کنید و افکارتان را در دفترچه یادداشت خود بنویسید.
در میان بگذارید: (بعد از اینکه مدتی به اعضاء گروه فرصت فکر کردن و نوشتن داده شد، به نوبت برکاتشان را با هم درمیان بگذارند). به نوبت برکات خود را از نکاتی که کشف کرده‌ایم با یکدیگر درمیان بگذاریم.
(موارد زیر مثال دو شخصی است که برکاتشان را با یکدیگر درمیان می‌گذارند. به خاطر داشته باشید که در هر گروه کوچك اعضای آن گروه نکات مختلفی را با هم درمیان می‌گذارند که نباید لزوماً یکسان باشند).

کشف ۱) در یوحنا فصل ۱۳ در رابطه با ارتباط بین عیسی و یهودا حقیقت مهمی برای من وجود دارد.

الف) یهودا فردی متظاهر بود. در یوحنا ٦: ٦٦- ۷۱ می‌خوانیم که بسیاری از شاگردان عیسی از او رویگردان شدند و دیگر او را پیروی نکردند. ولی یهودا با عیسی ماند و وانمود کرد که شاگرد واقعی او است. در آن زمان عیسی فرمود: "آیا من شما دوازده را برنگزیدم و حال آنکه یکی از شما ابلیسی هستید." "ابلیس" یعنی "متهم کننده". عیسی گفت که یکی از آن دوازده شاگرد، برده ابلیس یا آلت دست ابلیس است. این خصوصیت شریرانه یهودا بویژه از آن جهت بود که به دروغ تظاهر کرد

شاگرد عیسی است. با اینکه خیلی‌ها عیسی را ترك کرده بودند و احساس می‌کردند دیگر نمی‌توانند با عیسی و ماهیت روحانی تعالیم او موافق باشند، این مرد یعنی یهودا کماکان با عیسی ماند و چنین به نظر می‌رسید که کاملاً با عیسی موافق و همرأی است. اما عیسی پیشاپیش می‌دانست که یهودا در آینده دست به چه کاری خواهد زد. این امر هشداری است برای کسانی که با آموزه‌ها و تعالیم کلیسایی که به آن تعلق دارند موافق نیستند، ولی ترجیح می‌دهند در همان کلیسا باقی بمانند و سایر اعضا را نیز با خود به ورطه نابودی بکشانند.
سالها بعد که یوحنا انجیل خود را نگاشت، توضیح داد که منظور از این شخص، یهودای اسخریوطی است.

ب) یهودا شخصی حریص و دزد بود. یوحنا ۱۲: ٤- ٦ یهودا را فردی حریص و دزد توصیف می‌کند. مریم برای تدهین عیسی عطر گرانبهایی آورده بود که بسیار قیمت داشت، اما یهودا معتقد بود که این کار مریم اتلاف پول است. او گفت: "برای چه این عطر فروخته نشد تا پول آن به فقرا داده شود؟ زیرا بهای آن معادل مزد سالیانه یك كارگر بود." یوحنا در تعبیر سخن یهودا می‌گوید: "این را از آن رو نگفت که به فکر فقرا بود، بلکه از آنرو که دزد بود و خریطه در حواله او و از آنچه در آن اندوخته می‌شد بر می‌داشت." خودخواهی و پولدوستی یهودا از یك طرف و سخاوتمندی مریم از طرف دیگر هر دو بسیار تکان‌دهنده بودند.

پ) یهودا خیانتکار بود. یوحنا ۱۳: ۲ چگونگی تسلیم شدن عیسی توسط یهودا را توصیف می‌کند. این قسمت می‌فرماید: "ابلیس پیش از آن در دل یهودا نهاده بود که عیسی را تسلیم کند". در میان دوازده شاگرد عیسی، مردی بود که شخصیت بسیار پستی داشت و مصمم بود عیسی مسیح را تسلیم دشمنان کند. کاهنان اعظم و فریسیان دستور داده بودند که هر گاه کسی بداند عیسی کجاست، باید خبر دهد تا او را دستگیر کنند (یوحنا ۱۱: ٥٧). یهودا جداً مصمم بود که عیسی را به دست دشمنانش تسلیم کند. او با دشمنان عیسی تبانی کرده بود که در ازای دریافت سی پاره نقره این کار را برایشان انجام دهد. هیچکدام از شاگردان دیگر از این موضوع خبر نداشتند و حتی به چنین کاری مظنون نیز نشده بودند، بلکه شیطان این نقشه شریر را در فکر او نهاده بود. یهودا پس از مدتها که به عنوان شاگرد عیسی از او پیروی کرده بود، به این نتیجه رسید که شاگرد او بودن دیگر ارزشی ندارد. او شخصی حریص بود و پول را بیشتر از عیسی دوست می‌داشت. او شخصی حسابگر بود و مصمم و مراقب بود که از کنیسه بیرون افکنده نشود (یوحنا ۹: ۲۲)، بلکه در عوض می‌خواست مطابق خواسته‌های مقامات یهود عمل کند و زمان و مکان دستگیری عیسی را به آنها اطلاع دهد.

ت) یهودا برگزیده شده بود، ولی برکت نیافته بود. عیسی در یوحنا ۱۳: ۱۷- ۱۸ به شاگردان خود می‌فرماید که زمانی برکت خواهند یافت که اعمالی را که او به آنها آموخته است انجام دهند. سپس گفت: "درباره جمیع شما نمی‌گویم؛ من آنانی را که برگزیده‌ام می‌شناسم، لیکن تا کتاب تمام شود: آنکه با من نان می‌خورد، پاشنه خود را بر من بلند کرده است". عیسی وقتی بر اساس آنچه در لوقا ٦: ۱۲- ۱۳ آمده است، با دعا دوازده شاگرد خود را برگزید، در مورد انتخاب یهودا اشتباه نکرده بود. او خود فرمود: "من می‌دانم چه کسی را انتخاب کرده‌ام". عیسی تك تك کسانی را که به عنوان شاگردان خود برگزیده بود تا در این جهان شاهد او باشند، می‌شناخت. او از فکر و قلب یهودا نیز به خوبی آگاه بود. او یهودا را برای هدف خاصی انتخاب کرده بود. یهودا برای دریافت نجات مقرر نشده بود. عیسی در تمام این مدت می‌دانست که یهودا شخصی متظاهر و غیر قابل اعتماد است. او یهودا را از این جهت برگزیده بود تا بدینوسیله نبوتی که در عهد عتیق در مورد او شده بود تحقق یابد. این نبوت در مزمور ٤۱: ۹ نوشته شده است. در این آیه داود به مشاور خود، اخیتوفل یا شخصی مشابه اشاره می‌کند. این شخص در صدد بود داود را بکشد. در ۲ سموئیل ۱٥- ۱۷ می‌خوانیم که چگونه اخیتوفل به همراه ابشالوم نقشه قتل داود را برنامه‌ریزی کرده بودند. داود در مزمور ٥٥: ۹- ۱٤ می‌گوید که کسی که به او تهمت زده و بر علیه او قیام کرده است، دشمن نیست بلکه دوست و مشاور اوست که در حق او خیانت کرده است. "ای یار خالص و دوست صدیق من. که با یکدیگر مشورت شیرین می‌کردیم و به خانه خدا در انبوه می‌خرامیدیم". داود خیلی به این شخص خوبی کرده بود. این مرد از برکات سفره داود بهره‌مند شده بود، ولی با وجود همه این محبتها، مثل اسبی که ناگهان صاحب خود را لگد می‌زند، او نیز بی هیچ ترحم به داود ضربه زد. داود دعا کرد و از خدا خواست تا مشورتهای افراد شریری چون اخیتوفل را باطل سازد و سخنان آنها را مغشوش نماید. بر اساس آنچه در مزمور ٥٥: ۹- ۱٤ آمده است، هر که مرتکب خطایی چون خطای اخیتوفل شود، سخت سزاوار مجازات است. این نبوت قطعاً در رابطه با یهودا نیز صادق بود. او تا آن زمان که عیسی را بوسید و او را تسلیم دشمنان کرد، در ظاهر خود را دوست عیسی معرفی می‌کرد. هیچکدام از شاگردان به او مظنون نشده بودند. یهودا شخصی متظاهر و ریاکار بود که مستحق خوار شدن بود. عیسی یهودا را برگزیده بود تا نبوت مربوط به تسلیم شدن او به دشمنان، از طریق وی تحقق یابد.

ث) یهودا بخاطر اعمال خود کاملاً مسؤل بود. در یوحنا ۱۳: ۱۹ عیسی می‌فرماید: "الآن قبل از وقوع به شما می‌گویم تا زمانی که واقع شود باور کنید که من هستم". عیسی به دو دلیل این سخن را بر زبان آورد: اولاً می‌خواست به یهودا اخطار دهد و ثانیاً می‌خواست ایمان شاگردان خود را تقویت کند. عیسی به یهودا اخطار داده بود که با اجرای نقشه قتل او، هیچگاه برکت نخواهد یافت. یهودا می‌بایست این سخن عیسی را جدی می‌گرفت و در مورد آن تأمل می‌کرد. عیسی این سخن را گفت تا بدینوسیله به یهودا بفهماند که مسؤولیت کاری که انجام می‌دهد کاملاً متوجه خود او خواهد بود. ولی از طرف دیگر عیسی می‌خواست ایمان شاگردانش را نیز تقویت کند. او می‌دانست که خیانت یهودا باعث ناراحتی شاگردان خواهد شد و در ایمان آنها اخلال ایجاد خواهد کرد. شاگردان ممکن بود بخاطر خیانت یهودا، در مورد عیسی و نقشه خدا که می‌بایست توسط او به انجام می‌رسید،

دچار شك و ترديد شوند. ولی شاگردان وقتی به خیانت یهودا پی بردند، متوجه این حقیقت نیز شدند که عیسی از قبل از تمام این اتفاقات آگاه بوده است و این اتفاق، در واقع تحقق نقشه خداست. عیسی قبل از اینکه به دست دشمنان تسلیم شود، مورد محاکمه قرار گیرد و مصلوب گردد، تمامی این سخنان را به شاگردان خود گفت تا آنها کماکان ایمان داشته باشند که او همانی است که ادعا می‌کند.

ج) یهودا خود را اسیر شیطان ساخته بود. یوحنا ۱۳: ۲۷ می‌فرماید: "شیطان در او داخل گشت". شیطان فکر شریرانه‌ای را در ذهن و قلب یهودا نهاده بود و آن این که به خاطر پول به عیسی خیانت کند. یهودا با شیطان مقاومت نکرد، بلکه بر طبق پیشنهاد او عمل کرد، و بدین ترتیب شیطان وارد قلب او شد. این روشی است که شیطان در مورد کسانی که با او مقاومت نمی‌کنند بکار می‌گیرد. شیطان تمامی وجود این فرد خیانتکار را در سلطه خود گرفت. یهودا تبدیل به فردی سنگدل شد و به هشدار عیسی هیچ اعتنایی نکرد. عیسی برای بار دوم به یهودا هشدار نداد، زیرا کار او با وی به اتمام رسیده بود. وقتی به پایان صرف شام فصح نزدیك می‌شدند، عیسی به یهودا گفت: "آنچه می‌کنی، به زودی بکن". با این که یوحنا و پطرس از شنیدن این خبر که یهودا به عیسی خیانت خواهد کرد سخت متحیر گشته بودند، ولی نمی‌دانستند که یهودا دقیقاً چه کاری خواهد کرد. یهودا در ریا و ظاهرسازی بسیار ماهر بود، بطوری که هیچکدام از شاگردان فکر نمی‌کردند او ممکن است روزی به عیسی خیانت کند. یهودا متوجه شد که نقشه او در حال برملا شدن است، به همین جهت بلافاصله آن مکان را ترك کرد تا نقشه خود را به تحقق برساند. (یوحنا ۱۳: ۲۷- ۳۰).

کشف ۲) در یوحنا فصل ۱۳ در رابطه با ارتباط بین عیسی و پطرس حقیقت مهمی برای من وجود دارد.
در یوحنا ۱۳: ۳۳، عیسی فرموده بود: "اندك زمانی دیگر با شما هستم...جایی که من می‌روم شما نمی‌توانید آمد". افکار پطرس در نتیجه شنیدن سخنان عیسی مغشوش شده بود، به همین جهت از او پرسید: "ای آقا کجا می‌روی؟" عیسی پاسخ داد: "تو اکنون نمی‌توانی به جایی که من می‌روم از پی من بیایی؛ اما بعدها به دنبال من خواهی آمد". عیسی به آسمان اشاره می‌کرد، ولی پطرس متوجه مفهوم سخن او نشد. بر اساس نقشه خدا، لحظه مرگ پطرس هنوز فرا نرسیده بود. در مرقس ۱٤: ۲۹ می‌خوانیم که پطرس گفت: "حتی اگر تمام شاگردان دیگر از پیروی عیسی رویگردان شوند و لغزش بخوردند، من هرگز لغزش نخواهم خورد." او در مرقس ۱٤: ۳۱ به عیسی می‌گوید: "تو را هرگز انکار نخواهم کرد". و در یوحنا ۱۳: ۳۷ می‌گوید: "جان خود را در راه تو خواهم نهاد". پطرس خودش را درست نمی‌شناخت. او بی‌صبرانه می‌خواست عیسی را در تمام رنجهایی که می‌بایست می‌کشید پیروی کند. ولی عیسی به پطرس گفت که او با وجود آنچه اکنون می‌گوید، دقیقاً دست به همان کارهایی خواهد زد که در حال حاضر منکر آن است. اما از آنجا که پطرس به آنچه می‌گفت اطمینان و یقین داشت، متوجه سخنان عیسی نشد. پطرس فکر می‌کرد که جانش را در راه عیسی خواهد نهاد، ولی حقیقت این بود که عیسی باید جان خود را برای پطرس می‌نهاد.

قدم ۳: سؤال
توجه کنید: در این متن چه سؤالاتی در زمینه‌های مختلف وجود دارد که مایلید در گروه آنها را بپرسید؟
سعی کنیم تمام حقایق مربوط به یوحنا ۱۳: ۱- ۳۸ را درك کنیم و در مورد آنچه نمی‌فهمیم سؤالهای خود را مطرح کنیم.
بنویسید: تا آنجایی که امکان دارد سؤالهای خود را واضح و صریح مطرح کنید و سپس آنها را در دفترچه یادداشت خود بنویسید.
درمیان بگذارید: (بعد از اینکه مدتی به اعضای گروه فرصت فکر کردن ونوشتن داده شد اجازه دهید که هرکدام از افراد سؤال خود را برای دیگران مطرح سازد).
گفتگو کنید: (سپس چند سؤال را از بین همه سؤالها انتخاب کنید و سعی کنید با گفتگو کردن در مورد آنها در گروه جوابی برای آنها پیدا کنید. در ادامه، نمونه سؤالاتی که ممکن است شاگردان بپرسند و همچنین ملاحظاتی در رابطه با آن مباحث آمده است).

سؤال ۱) (یوحنا ۱۳: ۱- ۲) یهودیان چه زمانی شام فصح را برگزار می‌کردند؟
ملاحظات: برخی از مسیحیان در مورد زمان دقیق برگزاری شام فصح دچار سردرگمی هستند. بر طبق اناجیل متی، مرقس و لوقا، عیسی و شاگردانش مراسم شام فصح را عصر پنجشنبه (۱٤ نیسان) برگزار کردند، و این زمانی بود که اکثر یهودیان که فریسیان را نیز شامل می‌شد، این شام را صرف می‌کردند. مراسم این شام، شامگاه قبل از مصلوب شدن عیسی در روز جمعه برگزار شد. ولی در یوحنا ۱۸: ۲۸ می‌خوانیم که یهودیان می‌خواستند شام فصح را در عصر روز جمعه (۱۵ نیسان)، یعنی پس از مصلوب شدن عیسی صرف کنند.
بین انجیل یوحنا و اناجیل دیگر تناقضی وجود ندارد، زیرا شام فصح در دو روز صرف می‌شد. بر طبق شریعت عهد عتیق، شام فصح باید در روز ۱۵ ماه نیسان، یعنی تقریباً ماه آوریل، صرف می‌شد. ولی وقتی این روز با روز سبت مصادف می‌شد (عصر جمعه تا عصر شنبه)، فریسیان و اکثر یهودیان آن را یك روز زودتر برگزار می‌کردند، تا مبادا روز سبت را رعایت نکرده باشند. ولی صدوقیان که اکثر کاهنان به این گروه تعلق داشتند، در مورد این موضوع حساسیت خاصی نداشتند و همیشه این مراسم را در روز پانزدهم برگزار می‌کردند، ولو آنکه مصادف با روز سبت بود. بنابراین اناجیل متی، مرقس و لوقا و نیز یوحنا فصل ۱۳ به رسم فریسیان اشاره می‌کنند، و حال آنکه یوحنا فصل ۱۸ به رسم صدوقیان اشاره دارد. به علاوه، اصطلاح "عید فصح" که در یوحنا ۱۳: ۲۹ بکار رفته است، همواره به کل هفت روز جشن دلالت دارد (یوحنا ۲: ۲۳؛ ٤: ٤٥؛ ۱۲: ۱۲).

سؤال ۲) (یوحنا ۱۳: ۱٤- ۱۷) شستن پایهای شاگردان توسط عیسی چه مفهومی دارد؟
ملاحظات:
الف) عیسی می‌خواست با شستن پاهای شاگردان، در مورد خدمت درسی به آنها یاد دهد. عیسی و شاگردانش مسیری را از بیت عنیا طی کرده بودند و به همین جهت پاهایشان از گرد و غبار راه کثیف شده بود. رسم موجود در اسرائیل این بود که دون‌پایه‌ترین خدمتکار خانه وظیفه داشت پاهای مهمانان را قبل از صرف شام بشوید. سالها پیش از آن یحیی تعمید دهنده خود را کسی معرفی کرده بود که حتی لیاقت ندارد در برابر عیسی خم شده، بند نعلینش را باز کند و پاهای او را بشوید. و اما در آن بالاخانه، خدمتکاری وجود نداشت. بنابراین وقتی شاگردان داخل اتاق شدند، ظرف آب و نیز حوله‌ای در برابر خود دیدند، ولی هیچکس مایل نبود نقش خادم دون‌پایه را بازی کند و پاهای سایرین را بشوید. تمام شاگردان بسیار مغرور بودند. لوقا در فصل ۲۲ می‌فرماید که شاگردان در این مورد که چه کسی در میان آنها از همه بزرگتر است با هم بحث کرده بودند. و حتی در این مورد نیز که بر سر میز چه کسی باید در کجا بنشیند، میان‌شان اختلاف بود. بنابراین تمام دوازده شاگرد به‌اتفاق عیسی با پاهایی کثیف دور میزی کوتاه نشسته بودند. اگر چه عیسی کاملاً از این حقیقت آگاه بود که یگانه فرزند خدا و خداوند تمام مخلوقات می‌باشد، اما با وجود این برخاست، لباسهای خود را درآورد و لنگی به کمر بسته، مشغول شستن پایهای شاگردان شد.

ب) غسل بدن سمبولی بود از کار نجات که با فروتنی توسط عیسی انجام شد، و عادل شمردگی نامیده می‌شود.
عیسی در کمال فروتنی بخاطر ما جسم پوشید و انسان شد، و هر چند گناهی مرتکب نشده بود، بخاطر ما خوار گردید، از سوی مردم طرد شد و سرانجام بر روی صلیب رنج کشید و مرد.
کتاب‌مقدس توضیح نمی‌دهد که عیسی پاهای شاگردان را به چه ترتیبی شست، بلکه فقط به گفتگوی او و پطرس اشاره می‌کند. احتمالاً تمام شاگردان از اینکه عیسی پایهای آنها را می‌شوید بسیار خجالت‌زده و شرمگین بودند. ولی پطرس که شخصیت عصبی و تندخویی داشت از این کار عیسی بسیار تعجب کرده بود. عیسی به او گفت: "آنچه من می‌کنم، الآن تو نمی‌دانی، لکن بعد خواهی فهمید". (یوحنا ۱۳: ۷). منظور عیسی این بود که پس از مرگ، قیام و نزول روح‌القدس، شاگردان مفهوم کار او را خواهند فهمید.
در ابتدا پطرس به عیسی اجازه نداد که پایهایش را بشوید. ولی عیسی در پاسخ او گفت: "اگر تو را نشویم (در یونانی: nipto)، تو را با من نصیبی نیست" (یوحنا ۱۳: ۸). منظور عیسی این بود که اگر توسط عمل نجات‌بخش خود با فروتنی گناهان پطرس را پاك نکند (که شستن پاها نشانه‌ای از آن محسوب می‌شد)، پطرس در برکات این نجات نصیبی نخواهد داشت.
عیسی فرمود: "کسی که غسل یافت (در یونانی: louo) محتاج نیست مگر به شستن پایها، بلکه تمام او پاك است" (یوحنا ۱۳: ۱۰). شستن بدن نمایانگر کار کامل نجات توسط مسیح می‌باشد که تجدید حیات یا عادل شمردگی نامیده می‌شود. خون مسیح تمام گناهان شخص ایماندار را پاك می‌سازد (اول یوحنا ۱: ۷) و او را به طور کامل عادل می‌گرداند (دوم قرنتیان ۵: ۲۱؛ اول پطرس ۳: ۱۸).

پ) شستن پاها سمبولی بود از تداوم کار نجات‌بخش عیسی مسیح، که تقدیس شدن نامیده می‌شود.
شستن پاها سمبلی است از تداوم کار نجات‌بخش عیسی در زندگی شخص ایمانداری که تولد تازه یافته و عادل شمرده شده است. این عمل تقدیس شدن نامیده می‌شود. پطرس پس از اینکه به اهمیت شسته شدن پایهایش پی برد، باز بخاطر شخصیت تندی که داشت می‌خواست در زمینه‌ای دیگر افراط کند و بنابراین از عیسی خواست که سر و دستانش را نیز بشوید. او فکر می‌کرد اگر قسمتهای زیادی از بدنش توسط عیسی شسته شود، برکات بیشتری از او دریافت خواهد کرد.
اما عیسی در مورد غسل جسمانی سخن نمی‌گفت، بلکه به "غسل و طهارتی روحانی" اشاره می‌کرد. عیسی در یوحنا فصل ۳ در مورد "تولدی نو از نظر روحانی"، در فصل ٤ در رابطه با "آب روحانی"، و در فصل ٦ در رابطه با "نان روحانی" سخن گفته بود. او اکنون در فصل ۱۳، در مورد "غسل روحانی" تعلیم می‌داد. بنابراین عیسی در ادامه سخن خود گفت: "کسی که غسل یافت محتاج نیست مگر به شستن پایها، بلکه تمام او پاك است. و شما پاك هستید لکن نه همه." در اسرائیل، کسی که قبل از رفتن به ضیافت شام حمام کرده بود، دیگر لازم نبود به هنگام ورود به سالن ضیافت نیز یکبار دیگر حمام کند. بلکه تنها پایهایش را می‌شست. عیسی نیز از "غسل روحانی" (تجدید حیات، عادل شمردگی) و "شستن پاها به مفهوم روحانی" (تقدیس شدن) سخن می‌گفت. تمام شاگردان، به جز یهودا به عیسی و کلام او ایمان آورده بودند، به همین جهت از نظر روحانی پاك بودند (تولد تازه داشتند). آنها نجات را از مسیح دریافت کرده بودند، ولی تنها نیازشان این بود که "پایهای خود را بشویند" و بیش از پیش تقدیس شوند (یوحنا ۱: ۹).

ت) نتیجه‌گیری. شستن پاها سه حقیقت مهم را تعلیم می‌دهد.
۱) شستن پاها بخشی ضروری از وضعیت خوار شدن و رنجهای مسیح، یعنی بخشی ضروری از کار او به عنوان خادم و مرگ او به عنوان یك خطاکار بود. در دوم قرنتیان ۵: ۲۱ و فیلیپیان ۲: ۵- ۸ در این رابطه تعلیم داده شده است.
۲) شستن پاها سمبلی است از عمل کفاره‌ای مسیح برای گناهان بشر که یکبار برای همیشه انجام شد، و نیز سمبولی است از تقدیس شدن تدریجی و مداوم ایمانداران.
شستن پاها نمایانگر این حقیقت است که عیسی یکبار برای همیشه به خاطر خطایای بشر کفاره شد و همانگونه که در مرقس ۱۰: ٤٥ و عبرانیان ۱۰: ۱۰، ١٤ آمده است، روح‌القدس عمل تقدیس شدن را به طور تدریجی و پیوسته در آنها انجام می‌دهد.

۳) شستن پاها درسی است در زمینه خدمت فروتنانه. این عمل عیسی نمونه‌ای است که همه مسیحیان باید از آن پیروی کنند. شاگردان در آن زمان تنها همین مفهوم سوم کار عیسی را فهمیدند، ولی پس از ریزش روح‌القدس بر آنها، به مفاهیم اول و دوم نیز پی بردند. عیسی آیین، رسم یا حکم جدیدی ابداع نکرد که بر اساس آن شاگردان موظف باشند واقعاً هر از گاه پاهای یکدیگر را بشویند. بلکه این عمل او نمونه‌ای بود از خدمت فروتنانه‌ای که شاگردان با چشم خود شاهد آن بودند. بزرگی در ملکوت خدا از روی خدمت فروتنانه شخص مشخص می‌شود، نه از روی مقام و شهرت او. خدمت فروتنانه تصویری است از حکم بزرگ عیسی که می‌فرماید: "یکدیگر را محبت نمایید، همانگونه که مسیح نیز ما را محبت نمود". من تصمیم گرفته‌ام یك خادم باشم و کارهایی را انجام دهم که دیگران راغب یا قادر به انجام آن نیستند. من می‌خواهم اولین کسی باشم که کارهایی را که به ظاهر خوشایند نیست و هیچ کس نمی‌خواهد آنها را انجام دهد، انجام دهم. من می‌خواهم در جای پایهای عیسی گام بردارم.

سؤال ۳) (یوحنا ۱۳: ۳٤- ۳۵). چرا این حکم، حکمی "جدید" نامیده شده است؟
ملاحظات: این حکم که خدا را با تمام جان و قوت خود محبت نما و همسایه خود را مثل خویشتن دوست بدار، در عهد عتیق آمده بود (تثنیه ٦: ٥؛ لاویان ۱۹: ۱۸). این حکم می‌فرماید: "همچنانکه من شما را محبت نمودم، شما نیز باید دائماً یکدیگر را محبت کنید". اگر چه محتوای اصلی و اولیه این حکم تغییر نیافته است، عیسی با این کار خود معیار محبت کردن را تعیین نمود. این حکم از این نظر "جدید" است که عیسی از شاگردان خود خواست یکدیگر را طوری محبت کنند که او آنها را محبت نمود. بر شاگردان بود که در روابط خود با یکدیگر، این نوع محبت فداکارانه و دائمی را الگوی خود قرار دهند و از آن سرمشق بگیرند.

قدم ٤: بکار ببرید
توجه کنید: کاربرد چه حقایقی در این قسمت برای مسیحیان امکان‌پذیر است.
درمیان بگذارید و بنویسید: افکار خود را صریحاً با هم درمیان بگذارید و فهرستی از کاربردهای امکان‌پذیر براساس یوحنا ۱۳: ۱- ۳۸ تهیه کنید.
توجه کنید: خدا از شما می‌خواهد کدامیک از کاربردهای امکان‌پذیر را تبدیل به یك کاربرد شخصی بکنید؟
بنویسید: این کاربرد شخصی را در دفترچه یادداشت خود بنویسید. کاربرد شخصی خود را بدون دغدغه با دیگران درمیان بگذارید. به یاد داشته باشید که افراد در هر گروه، کاربرد حقایق متفاوتی را پیدا می‌کنند و حتی از یك حقیقت کاربردهای متفاوتی می‌یابند.
(فهرست زیر، نمونه هایی از کاربردهای امکان‌پذیر در این قسمت از کتاب مقدس میباشند).

نمونه‌هایی از کاربردهای امکان پذیر (انجیل یوحنا فصل ۱۳)

- ۱۳: ٤- ۱۷ * نسبت به انجام کارهایی متعهد شوید که هیچ شخص دیگری راغب یا قادر به انجام آنها نیست.
- ۱۳: ٤- ۱۷ * همیشه اولین کسی باشید که برای انجام هر گونه خدمت داوطلبانه‌ای آماده است.
- ۱۳: ۳٤- ۳۵ * حکم جدید را که همانا عبارت است از دوست داشتن خدا و محبت کردن به سایر مسیحیان آنگونه که مسیح ما را محبت نمود، هدف و سرلوحه زندگی خود قرار دهید.

نمونه‌هایی از کاربردهای شخصی

الف) من نیز گاهی مانند پطرس برای زندگی خود نقشه‌های بزرگ می‌کشم و به آنها مباهات می‌کنم، ولی در واقع خود را به درستی نمی‌شناسم. من می‌خواهم به یاد بیاورم که مهم کاری نیست که من برای عیسی انجام می‌دهم، بلکه کاری است که او در حق من انجام داده است. او به خاطر من مرد. این حقیقت باید مرا فروتن سازد و بدانم که بدون حضور عیسی هیچ امیدی برای من نیست.

ب) من کاملاً تحت تأثیر این حقیقت قرار گرفته‌ام که خیانت یهودا در حق عیسی، محاکمه او در برابر دشمنان و مرگش بر روی صلیب به عنوان یك خطاکار در واقع تحقق نقشه ابدی خدا بود. خدا کنترل امور را در دست دارد و هیچ چیز نمی‌تواند مانع از اجرای نقشه او در جهان شود. بنابراین هر اتفاق سخت و بدی هم که در زندگی من رخ دهد، هیچوقت به این معنا نیست که در نقشه خدا اختلالی ایجاد شده، بلکه مشکلات نیز جزئی از برنامه و نقشه نیکوی او برای زندگی من است.

قدم ٥: دعا کنید
در مورد حقیقتی که خدا به ما در یوحنا ۱۳: ۱- ۳۸ آشکار کرده است، دعا کنیم.
(در دعای خود به آنچه که درطی این بررسی کتاب مقدس دریافت کرده اید، پاسخ دهید. تمرین کنید که در فقط یک یا دو جمله دعا کنید. بیاد داشته باشید که افراد در هر گروه، در مورد حقایق متفاوتی، دعا خواهند کرد.)

٥	**دعا (٨ دقیقه)** **دعای شفاعت**

به دعا کردن در گروه های دو یا سه نفری ادامه دهید. برای یکدیگر و مردم دنیا دعا کنید.

٦	**تکلیف منزل (٢ دقیقه)** **برای درس بعدی**

(**سر گروه:** رونوشت این تکلیف را بین اعضای گروه پخش کنید و یا آن را بخوانید تا همه آن را در دفتر یادداشت خود بنویسند.)

١ - تعهد - نسبت به شاگردسازی و بنای کلیسا متعهد باشید.
٢ - برای یك فرد یا گروه، موضوع " یوحنا فصل ١٣" را موعظه کنید، تعلیم دهید یا بررسی کنید.
٣ - رازگاهان - هر روز نیمی از یك فصل از لوقا ٢٢- ٢٤ را بخوانید. از روش حقیقت محبوب استفاده کنید و یادداشت بردارید.
٤ - حفظ کردن - آیه حفظی جدید (یوحنا ١١: ٢٥) را حفظ کنید. هر روز آخرین ٥ آیه حفظی قبلی را مرور کنید.
٥ - دعا - در این هفته برای شخص یا موضوعی مشخص دعا کنید و شاهد کار خدا در آن مورد باشید (مزمور ٥: ٣).
٦ - آموخته های جدید مربوط به بنای کلیسای مسیح را وارد دفتر(یا پوشه) خود کنید. تمام یادداشت‌های خود در مورد رازگاهان، آیات حفظی، بررسی کتاب مقدس و این تکلیف منزل را در دفتر خود بنویسید.